

גבריאלה אלישע: חנוישה שירים

אלחש לי מים כמים לוחשים בחולות אַוּוּרְד לי
כתואר הוורד אמדוד את החיים לכתוב את
האדם במגוריו האדם כחומר בראשית את
האדם בביתו בלי בית אַדְלָה ממנו מִי
חולות אלחש מים בחול החם

*

לא קוראים לי
בשמי כמו לפְּנִי
שחוללו בי טרף מבקשים
בתוכי לבוא
על מים שקטים

*

בודקת נפש המתרוששת
מְקֵלִיה אני ברשימת החיות
חיה את חייה
לשמור את חיי בודקת נפש
בהיעלם צורותיה

*

גרושה חדרים רדודים והחום של הדם עולה
לפנים היתה לי נשימה עקשנית
לראות שגרים בתוך הדם שלי אנשים
לא היה מקום לגור
נחבקתי ונשימותי עמקו...

*

שתי שמשות מאירות את הבוקר הזה
שכבי כמו שתי נשים על כף יד אחת
וארבעה ציירים ירשמו אותך במים
בוקר שמש שכבי ליד
הרישומים של האהב אותך.